உ

மீனாட்சிதுணை.

மீனாட்சியப்பன் பந்தாடி.

சென்னை.

ஸ்ரீ ஆதிமூலம்பிரஸில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1922,

இரும்பு மணக்குழைந்தென்னை
　யெடுத்தாண்ட வங்கயற்கணெம்பிராட்டி
யம்புளிகைபோற்றி
　யாரணநூபுரம்சிலம்பு மடிகள்போற்றி
அண்டங்களெல்லா மணுவாகவணுக்களெல்லா
　மண்டங்களாகப்பெரிதாய்ச் சிறிதாயினானு
　மண்டங்களின்றுடனே யென்பாறிந்தநல்லோர்.
செழியர்பிரான்றிருமகளாய்க் கலைபயின்றுமுடிபுனைந்து
　செங்கோலோச்சி
முழுதுலகுஞ்செயங்கொண்டு பிறைகொண்டேந்திகண
　துணைப்போர்ச்சாய்த்துத்
தொழுகணவற்கனிமணமா லிலைசூட்டித்தன் மகுடஞ்
　சூட்டிச்செல்வர்
தழைவருதன்னரசளித்த பெண்ணரசியடிக்கமலந்
　தலைமேல்வைப்பாம்.

பந்தடி.

ஆதியானகடவுளுஞ்சோதி மூலப்பொருமாய்
　அம்புலிதனைதரித்தவேணி வெம்புலிதனையுரித்தவன்
நீதிமீதிவித்தையிலேறி வீதிமதுராபுரிதனில்
　நீலகண்டரெனுமறு பத்துநாலுபுவனங்கண்டவர்

மதுரைமீனாட்சியம்மன் பந்தடி.

வாதுயெட்டெட்டுதிருவிளையாடல் மேனிதனில்புரிந்தவள்
களமைபாண்டிநாடுபடைத்த அழகியசொக்கர்மனை வியா
கோதிலாசெங்கரும்பைநிகர்த்த கூறும்பசுமொழியினள்
கொங்கைகுலுங்கவேமீனாட்சிசுந்தரி செங்கையாலொருபந்தடிப்
மேகநாதணக்கூந்தலசைய வாகுசட்டிசையவே
விச்சித்திரமணிபுனைந்த ரத்னசடைபில்லைஒலிக்கவே
நாகமணிமூக்குத்தி சோதிமறமாய்மின்னவே
நவரத்னகுழைகாதில் செகமெச்சயிலங்கவே
ஆகமருவும்பவளவடங்க ளனேகவடங்களசையவே
ஆயிரத்தெட்டுமாத்து மிருந்தசாயலானமரகதந்
தோகைமயில்போலன்னநடையும் வாகுமதுரைச்சியாவாள்
சுந்தரிமீனாட்சியம்மன் முந்திரண்டுபந்தடிப்பாளே.
வேலைப்பழித்தவிழியினழகும் நீலத்திலதசோதியும்
வில்லைப்பழித்தபுருவங்கண்டு தில்லைவாணனுந்திகைக்கவே
மாமலரின்மாலையணிந்த சீலமுள்ளபசுங்கிளி
மதுரைக்கோவைகனியைப்பரிக்க கதறிக்கதறிவுறுதே
சேலைமுகப்பீலிரத்னம்மணிகள் நாலுதிசையுஞ்சிதருதே
திங்கள்வதனவேர்வை சிந்தகொங்கைமூன்றுடைதடதாகை
வாலச்சந்திரரூபமா கோலமகளைக்காய்ந்தவன்
மதுரைமீனாட்சிசுந்தரி சிதமூன்றுபந்தடிப்பாளே.

மின்னாலிடையுந்துவளிதேகண்ணேபெண்ணேவயறுகுழைய
மேகலாபரணதிசேரவும் வாதுவளைகள்தளருதே.
நன்னூல்மிகுந்தமதுராபுரியில் மின்னாட்களைகூடியே
நாடிப்பாடிபந்தடிக்கவுந் தேடித்தெருவில்வருவதே.
மின்னேமுக்கனிபாலும்சோறு முண்ணவருவாயிப்போ
மூத்தேபாண்டியரசனவந்து மெத்தவெனனைக்கோவிப்பாரே.
யினனேரம்பசித்திருக்கலாமோ அன்னேகண்ணேஎனசெய்வேன
யெங்கள்தங்கைமீனாட்சியம்மைமங்கைநாலுபந்தடி
பொறுபொருதாயேகோவியாதே சிறுப்பிள்ளையுந்தனபிள்ளைநான
புதுமையாகப்பந்துமடித்து பதுமையாகவருகிறேன
பிரியமாகவந்து கூடலில் சிறியமங்கைநங்கைமார்
பேடைமயிலதுபோல்விளையாடி யோடிவருகிறார்பாரிதே
மருகுதோறுஞ்சந்திரனவந்து தருகிரணங்கள்வீசிதே
மாவிலிருந்துகுயில்கள் கூடிகூவுதுநல்லகீதமாய்
குறுகினம்பாடப்பசியுந்திரும்ஒடிடியில்வருவனபேனெனறுன
கொஞ்சமொழிமீனு சிசுந்தரிவஞ்சஐந்தடிபந்தடிப்பாள்
மந்த்ரகிரியைநிகரவோங்கி அங்கிந்திரவிமானமும்
வற்றுக்கிணறும்வனனிமாமும் பொற்மரைத்தடாகமும்
அந்தரமுங்கடம்பவனமுஞ் சுந்தசந்நதியெழுகடல்

ஆணிமுத்துகள்ளந்தகேர்பாங் தோணிவாசலு
வந்துரம்பைகள்கொண்டானவிக்குஞ் சுந்தரப்புதுமண்டபம்
வருங்கல்லானைகரும்புதினகிறதும் வலிமையுள்மராபுதம்
மூந்திசாபந்தீர்த்தமதுரை கந்தசுவாமியையீனறதாய்
முதுநகரைமீனாட்சியம்மன சுதியாயாரூபந்தடிப்பாளே
எங்குமதிக்குமேனமையான சங்கைபலகைமீதினி
லிருக்குநாற்பத்தெட்டுமேருடனயானுநாற்பத்தொனபதா
மென்றுநிறைந்தகற்பூரசொக்கர் சங்கத்தாரிலொருவராம்
யீணச்சமணர்படித்தமிந்திரம் ஞானபூதிவைகையாறினில்
பொங்கிவருந்திதனனிற்லபாட போய்மறந்ததுகடல்திரம்
புண்ணியசம்கந்தவாசக மெதிர்த்துபோனதிருவேடகம்
மங்கையர்காசிகருணைபுரிந்தவளர் சம்பந்தர்க்குப்பாலீன்ல
மதுரைநகர்மீனும்பிகைத்தா எழுமந்துவடிப்பாளே.
மேன்மைபெருகும்பாண்டியென்பது நாலுகோடிதிரவிர்
விலக்கிமாணிக்கவாசகரிடத்தில் விளங்கிகுதிரைவாங்க
வேதானைமீறும்கரியைபரியா கோலஞ்சமைத்தகாரணஞ்
சட்டமாகவாணிச்சிகையிற் பிட்டுவோங்கிதின்றவர்
ஆலகாலவமுதுகொண்ட நீலகண்டசுந்தரர்
அங்கைமீதுமான்மழுகுட்ன் தங்கபவனிவந்தார்

சூலமொடுக்கபாலமேந்தி வாலமதனைக்காய்ந்தவள்
சொக்கர்பங்கிலுறைமீனாட்சி யெக்கியெட்டுபந்தடிப்பாள்.
கலைமடந்தையோர்பந்தனள் குலமடந்தையர்தடுத்தனள்
நிலமடந்தையோர்பந்தடிந்தனள் பலமடந்தையுந்தடு
த்தனள்-நலமிகும்பந்தையெடுத்து லட்சுமிபலவொருருகியடிக்
கதவரிற்றுமங்கைமீன்வல்லிகண்டு அங்கங்குலுங்கநகைத்
தனள்-புலவர்மடந்தைநாணங்கொண்டு மலைமகளைபணிந்தனள்
புஞ்சிறிப்பாலனைமகிழ்ந்து வஞ்சியைப்புல்லிதழுவினாள்
வலமிடமுஞ்சாகந்து நிலவில்பந்தெடுத்ததை
மலையத்துவசனமகள்நாடிசி வொனபமிதுபந்தடிப்பானே
விண்ணவருடனபரண்டிமனனவர் கண்ணெதிர்வந்துபோற்றவே
வேழமுகனுமாறுமுகத்தானை வணங்கிப்பணியவே
விண்ணுவர்சோலைவாளழகர் கண்ணெதிர்வந்துபார்க்கவே
மீனலோசனிபந்தப் பதைவானவர்போற்றிவாழ்த்தவே
பெண்ணரசியுந்தனமடந்தையுங் கலைமடந்தைபந்தடிப்பதை
பேறுபெற்றமலையழகர் கூறிதங்கையைவாழ்த்தினார்
தனனைநிகரிலாமும்மூலைதடாதகை வண்ணப்பந்தடிப்பதை
சங்கரனகண்டுமகிழப்பந்து பந்தெடுத்து அடிப்பாளே.

மதுரைமீனாட்சியம்மனபந்தடி

முற்றிற்று.